

409

ACC. NO.
18255ஓர் தந்தை
பரப்ரஹ்மணேகம்:

ஸ்ரீரேஷாத்நிரி சிவஞர்
அருளிச்செய்த
நாநாஜீவவாதக்கட்டளை.

சமிவன மேஷந்திர மென்னும் கோவிலார்

ஸ்ரீலஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
பதிப்பித்த பிரதிக்கணங்க

துவாதசாந்த ஸ்தலவாசியும்,
சுவானுபூதிச் செவ்வுருமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ உலகசுந்தர சுவாமியவர்கள்
எழுதிய
ஆரோபசித்திரப்படத்துடன்.

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோவ்,
புக்ஷாப், புதுமண்டபம், மதுரை.

Copy-right Registered.] 1923.

[விலை அனா 2.

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

மு க வு ரை.

சர்வதுக்க நிவர்த்தியும், பரமாதந்தப் பிராப்தியும் முறையே நித்திய நிவர்த்தியாயும், நித்தியப் பிராப்தியாயும் பொருந்தியுள்ள சத்தப்பிரமசைதன்யமே தனக்கு நிஜஸ்வ ரூபமாயிருக்க மனமுண்டாவதற்கு மூலமான அவிசாரப் பகையால் சம்பவித்த தன்னுடைய ஸ்வரூப ஸ்மரண மற தியே மாயை என்றும், அவித்தை என்றும், பிரகிருதி என்றும் சொல்லப்படுகிற அனாதி அஞ்ஞான சத்தியாகி மனதாகப்பரிணிமித்து, அஞ்ஞான மோக நித்திரையை உண்டுபண்ணி, மித்தையான ஜீவேசுர ஜகத்துக்கள், ஜன்ம ஜராமரணங்கள், தாபத்திரயங்கள் ஆதிகியாதி முதலான கோர சொற்பனங்களைக் காட்டுதலினால் இப்பவதுக்க சாக ரத்தில் மூழ்கித் தவிக்கின்ற ஜீவர்களில் சாதன சம்பன்ன ளான உத்தம அதிகாரிகள் சற்குரு சத் சாத்திரங்களின் உதவியால் சர்வ அனர்த்தங்களுக்கும் காரணமான அவித் தையின் நிவர்த்திக்கு வித்தையின் உதயமே காரண மென்றும், அவ்வித்தை உதயத்திற்குப் பிரமவிசாரமே கார ணமென்றும் தெளிந்து, ஜீவப்பிரம ஐக்கிய ஞானத்தை நேரே தெரிவிக்கின்ற நான்கு மகா வாக்கிய அர்த்தசார சுருதி சப்தத்தொனி முழக்கங்களால் அதாவது:— சிரவண, மனன, நிதித்தியாச, சமாதி, சாக்ஷாத்கார அப்பி யாசங்களினால் மேற்கண்ட அஞ்ஞான நித்திரையைக் கலைத்து, பவதுக்க சமுத்திரத்தைத் தாண்டி, முன் மறந்த தன் நிஜஸ்வரூபமான பிரமதீரத்தில் விழித்து, ஞான

சாக்கிரத்தை அடைகிறார்கள். இப்படி குரு சாஸ்திர உதவியால் நீடித்த காலம் செய்துவரும் பிரம விசாரத்தால் பிரம ஸ்வரூபமே ஆன்மாவென்றும், அவ்வான்ம ஸ்வரூபமே பிரமமென்றும் பிரிவற்ற இவ்வைக்கியமே வேதாந்த மகாவாக்கியங்கள் ஒருமித்துத் தெரிவிக்கின்ற அகண்டார்த்தமென முழுட்சுக்களெல்லாம் அகம்பிரமநிச்சயம் செய்யவேண்டுமென்றும் சுற்பிதத் தோற்றமெல்லாம் அதிஷ்டான பிரமமன்றி அற்பமும் அயலாக இல்லை என்றும் சுருதியுத்தியால் நேதிசெய்து நிதம் அகம்பிரமம் பிரமமகமென்று சந்தேகமின்றி அறியவேண்டுமென்றும், சர்வஜெகத்தும் வேறு, நான்வேறு, பிரமம்வேறு என்னும் பேதபுத்தி, சர்வஜெகத்தும் பிரமமென்றும், அது நானென்றும், நானதுவென்றும் வெகு திடமான பிரமநிச்சயத்தால் நீங்குமன்றி, கர்மம், உபாசனை யாதொன்றினாலும் நீங்கா தென்றும் ஆதலால் முழுட்சுக்களெல்லாம் அகண்டபரநிச்சயம் அடைந்து, அதினால் மரண முதலான அனந்தவித பயதுக்கங்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமான பேதபுத்தியை எவ்விதமும் நீக்கவேண்டுமென்றும், அப் பேதபுத்தியின் நீக்கமே அபயபத நிட்டை என்றும், பந்தமற்ற மோக்ஷமென்றும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆதலினால் அகம்பிரம நிச்சயத்துக்கு அன்னியமாம் உபாயமெலாம் தூரத்தள்ளி, பேதமான மன விகற்பங்கள் தோன்றாது தீர்ந்து போகும் வரை பிரியமுடன் அனவரதம் இடைவிடாமல் சாதகமான அகம்பிரம நிச்சயத்தைச் சலியாது முழுட்சுக்களெல்லாம் பழகவேண்டும். இதையன்றி மோட்சநிலை பெறுவதற்கு எளிதான உபாயந்தான் எவையுமில்லை.

2. பிரம விசாரத்தால் ஞானம் உண்டாகாத மந்த அதிகாரிக்குச் சுருதி, கிரம சிருஷ்டியைச்சொல்லி,

ஆரோப அபவாத யுக்தியால் பிரமத்தில் மனம் நிலைக்கச் செய்யும் உபாயத்தைக் காட்டியிருக்கின்றது. அதை அனுசரித்து, ஸ்ரீசேஷாத்திரி சிவனாரென்னும் மஹான் பிரம சூத்திர முதலிய விரிந்த நூல்களைப் பார்க்கச் சக்தியில்லாத மந்த அதிகாரிகளும் பிரமானுபவம் அடையும் வண்ணம் நாநாஜீவவாதக் கட்டளை என்னும் இந்நூலில் இனியவசனரூபமாய்ப் பிரமஸ்வரூபத்தில் மனம் உபசாந்தி அடையச்செய்யும் உபாயமான பெரிய விஷயத்தையடக்கி வெளியிட்டருளினார். அதில் அபின்னசத்தி அலிகிருத முக்குணங்களால் பிரமாப்பியாசிகளுக்குச் சாதகமாகக் குணங்குறியற்ற சுத்தப்பிரமத்திற்குச் சிறந்த லெட்சணமாகச் சச்சிதானந்த லெட்சணங்களைப் பிரமத்தின் லெட்சணமாகக் காட்டியும், அப்பிரமத்தில் பின்னசத்தியான மூலப் பிரகிருதி விசுவரூப முக்குணங்களால் கற்பித்த ஜீவேசுர ஜெகத்துக்களைக் காட்டும் 35 தத்துவங்களை ஆரோபக் கிரமங்களால் காட்டி, அவைகளை அதிஷ்டானத்துக்கு அன்னியமாய் ஆரோபமில்லை என்றும் அவ்வாரோபத்திற்கு நிஜஸ்வரூபம் அதிஷ்டானமே என்னும் நியாயப்படி அபவாதம் செய்யச் சாதகமான லயசிந்தனை காட்டியும் இருக்கிறது. இந்த லயசிந்தனையால் பிரமஸ்வரூபத்தில் மனம் ஸ்திரப்படுகிறது. அப்போது திரிசியங்களான பொய்யெல்லாம் பிரம சொரூபமாய் விளங்குவதால் இது மந்த அதிகாரிகளுக்குச் சுருதிகூறும் மோகூ உபாயம். அப்படி லயசிந்தனை செய்வதற்கு மேற்கண்ட ஆரோபக் கிரமங்கள் நூலிற் சொல்லியபடி மனதில் அழுத்தமாய்ப் பதிந்திருந்தாலொழிய லயசிந்தனை பிரமசித்தியைக் காட்டாது. ஆகையால் மேற்கண்ட ஆரோபங்களை நூலிற் காட்டியபடி மனதில் செவ்வையாய்ப் பதியச்செய்தற்குச்

சாதனமாக இந்நூலிற்குணங்க அடியிற்கண்ட ஆரோப சித்திரப்படத்தை வரைந்து, அனேக சாதுக்கள் அதை அங்கீகரித்தமையால் அப்படத்தை இத்துடன் வெளியிட லானேன். வேதாந்தத்தில் மனது ருசித்த பிரதம அப்பி யாசிகளான இளம் பக்குவர்கள் நூலுடன் படம்சேர்ந்த புஸ்தகத்தை வாங்கி, அப்பியாசிப்பார்களானால் நூலின் ஞானம் அனாயாசமாய் மனதில் போதப்படும்.

இங்ஙனம்,

உலகசுந்தரம் பிள்ளை.

2-வது கிரேட் ரிட்டையர்டு வக்கில்,

மதுரை.

காசி, ப்ரம்மபுரீ

பரமானந்த சுவாமிகளின் பாதசேவைகளில் ஒருவரான

சிவானந்த சுவாமிகள் எழுதிய,

சாற்று வேண்பா.

சீரோங்கு சேஷாத் திரிசிவனார் நூலிதற்கா
யாரோப சித்திரமொன் ருங்கமைத்தான்-பாரோங்கு
மெங்குலமு மூட்சக்க ளீடேற ஞானவான்
தங்குலக சந்தரமே தான்.

ஓம்
த த் ச த்
பரப்ரஹ்மணேந்மஃ

நாநாஜீவவாதக் கட்டளை.

ஆன்மவடிவசிவம் உபாதியினாலே ஐவகையாக
விளங்கலைக் கூறல்.

1. சுத்தப் பிரஹ்மமாயிருக்கின்ற சர்வசாட்சியினிடத்
திலே அக்கினியிற் ருடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தி
உண்டு. அந்தச் சத்தி அதிதப் பிரஹ்மத்தி லடங்கியிருக்
கும்போது (அதற்குச்) சுத்தப்பிரஹ்மமென்று பெயர். இந்
தச் சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தை வியாபிக்
கும்போது (அது) பரை வியாபகத்துக்குள் இருந்தபடியி
னாலே (அதற்குப்) பரப்பிரஹ்மமென்று பெயராயிற்று.

2. இலட்சண குனியமாயிருக்கின்ற இந்தச்சத்திக்குப்
பிரஹ்மத்தினுடைய சந்நிதானத்தில் புருஷசமுகத்திலே
ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற்போல அவிகிருத சத்வ
ரஜஸ் தமோகுணங்களுண்டாயின. இந்தச் சுத்த சத்துவத்
திற்கு ஆனந்தரூபசத்தி என்று பெயர்; சுத்த ரஜசுக்குச்
சித்துரூபசத்தி என்று பெயர்; சுத்த தமஸுக்குச் சத்துரூப
சத்தி என்று பெயர். இந்தக் காரணமான ஆனந்தரூப
சத்தியுடனே பரப்பிரஹ்மம் கூடிச்சர்வானந்த சுழுத்தியை
அடைகிறபோது (அதற்குப்) பரப்பிரஹ்ம மென்கிற

பெயர்போய்ப் பரமானந்த ரென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரமானந்தர் சித்துருபசத்தியுடனே கூடிச் சர்வப்பிரகாச மென்கிற சொப்பனாவத்தையை அடைகின்றபோது (அவருக்குப்) பரமானந்த ரென்கிற பெயர் போய்ப் பரிபூரண ரென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரிபூரணர் சத்துருபசத்தியுடனே கூடிச் சர்வவியாபக மென்கின்ற சாக்கிராவத்தையை அடைகின்றபோது (அவருக்குப்) பரிபூரண ரென்கிற பெயர் போய்ப் பரனென்கிற பெயர் வந்தது.

பிரகிருதித் தோற்றமும், ஈசுவரத் தோற்றமும் கூறல்.

3. இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மத்தினிடத்திலே சுத்தியி லிரசிதந் (கிரிஞ்சலில் வெள்ளி). தோன்றினாற்போல மூலப்பிரகிருதி என்றொரு சத்தி உண்டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதியும் விகிருதகுணமாகிய முக்குணத்துடனே கூடியிருக்கும். அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவகுணம் மாயை என்றும், சர்வஞ்ஞபாதி என்றும், ஈசுவரகாரணசரீரமென்றும் சொல்லப்படும். இந்தமாயையினிடத்திலே நிர்மலஜலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரஹ்மம் சலட்சணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிபிம்பசைதன்யம் சர்வஞ்ஞாகிய ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும்.

ஈசுவரன் சத்துவாதி குணங்களினால் மும்மூர்த்திகளாய்
விளங்கலைக் கூறல்.

4. இந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்திலே சத்துவத்திற் சத்துவம், சத்துவத்தில் இராசதம், சத்துவத்தில் தாமதம் என்று மூன்றுகுண முண்டாயின. இவற்றுள், சத்துவத்திற் சத்துவம் பிரதானமாகும் (மேற்பட்டு நிற்கும்) போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தை இரட்சித்தால் வீஷ்ணு என்று சொல்லப்படும்; சத்துவத்தில் இராச

தம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தைச் சிருஷ்டித்தலால் பிரஹ்மாவென்று சொல்லப்படும்; சத்துவத்தில் தாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தைச் சங்காரம் பண்ணுதலால் உருத்திரனென்று சொல்லப்படும். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனை (அத்தியாசம் அஃதாவது பொய்த்தோற்றம்) சொல்லப்பட்டது.

ஜீவர்களின் தோற்றமும் அவர்களின் பேதமும் கூறல்.

5. இனி, மூலப்பிரகிருதியின் இராசதகுணம் அநேக ரூபமாய்ப் பிரிந்து, அவித்தைகளென்றும், ஜீவகாரண சரீரங்களென்றும் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாக (ஏற்றக்குறைச்சலாக)ச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்தினும் மலினசலப் பிரதிபிம்பப்போலப் பிரஹ்மசைதன்யம் பிரதிபிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்யங்கள் கிஞ்சிக்ஞ்ரென்றும், சிதாபாசரென்றும், பிராஞ்ஞரென்றும் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் இராசதத்தில் சத்துவம், இராசதத்தில் இராசதம், இராசதத்தில் தாமதமென்று மூன்று குணமுண்டு. இராசதத்திற் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவஞான நிஷ்டனாவன்; இராசதத்தில் இராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கன்மநிஷ்டனாவன்; இராசதத்தில் தாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களை உடையவனாவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் இராசதகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

ஆவரணத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

6. இனி மூலப்பிரகிருதியின் தாமத குணத்திற்கு ஆவரணம் விட்சேபமென் றிரண்டு சத்திகளுண்டு. இவற்றுள், ஆவரணசத்தி என்பது தத்துவஞானியையும் ஈசரணையுந்தவிர மற்றஜீவருக்கெல்லாம் சரிதத்திரயம், சிதாபாசன் சாட்சிசைதன்ய மென்பவைகளை ஒன்றற்கொன்று பேதம் (வேற்றுமை) தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இசைவல் மறைபட்ட ஜீவன் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக (ஒற்றுமையாக) நானென்று அபிமானிப்பன் இந்த அபிமானம் அகங்காரக் கிரந்தி என்றும், சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும். சற்குருகடாட்சத்தினாலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி, இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதந் தெரிகின்றதேமுத்தி. இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

விட்சேபத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

7. இனி விட்சேபத்தினிடத்திலும் சத்த தன்மாதிரையான ஆகாசம் பிறந்தது; ஆகாசத்திலும் பரிசு தன்மாதிரையான வாயு பிறந்தது; வாயுவிலும் ரூப தன்மாதிரையான அக்கினி பிறந்தது; அக்கினியிலும் ரச தன்மாதிரையான அப்புப் பிறந்தது; அப்புவினும் கந்த தன்மாதிரையான பிருதிவி பிறந்தது. இந்தச் சூட்சும பஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற விட்சேப சத்தியினிடத்திலே தாமதத்தில் சத்துவம், தாமதத்தில் இராசதம், தாமதத்தில் தாமதமென்று அற்பங் கருவிருந்த படியினாலே அதன் காரியமாம் இந்தத்தன்மாதிரையான பஞ்சபூதங்களும் முக்குணத்துடனே பிறந்தன. இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் தன்மாதிரைகளென்றும், அபஞ்சகிருத பூதங்க

‘ளென்றும், சூட்சும பூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்
ளென்றும் சாத்திரங்களிலே சொல்லப்படும்.

அந்தக்கரணத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

8. இந்தச் சூட்சும பூதங்களினின்று சூட்சும சரீரங்
களும், தூலபூதங்களும் பிறந்தன. அஃதெவ்வன மென்னில்
ஆகாச முதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்சத்
திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து ஒன்றாகக்
கூட்டி வைத்தது அந்தக்கரணமாம்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சங் கூடின
தற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்
போற் சகலமான கேள்விக்கும் இடங் கொடுத்துத் தரிக்கி
ன்றது; இப்படித் தரிக்கின்ற விருத்திக்கு உள்ளமென்று
பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் வாயுவின் அம்சங் கூடின
தற்கு அடையாளம்; இந்த அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்
போல அலைகின்றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மன
மென்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியின் அம்சங் கூடின
தற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்
போல இஃது இன்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது. இப்படி
விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தி என்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் அப்புவின அம்சங் கூடின
தற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்
போல விஷயங்களில் பற்றி இழுக்கின்றது; இப்படி இழக்
கின்ற விருத்திக்குச் சித்த மென்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதிவியின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் பிருதிவியைப் போலக் கடினமாக நின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது; இப்படி அபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

ஞானேந்திரியத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

9. இன்னும் ஆகாச முதலிய பஞ்சபூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய மென்று சொல்லப்படும்.

இவற்றுள் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியினாலே ஆகாசத்தின் குணமான சப்தமாத்திரத்தையறியும்.

துவக்கு வாயுயின் அம்சமானபடியினாலே வாயுயின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை யறியும்.

சட்சு அக்கினியின் அம்சமானபடியினாலே அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை யறியும்.

சிங்ஃவை அப்புயின் அம்சமானபடியினாலே அப்புயின் குணமான ரசமாத்திரத்தை அறியும்.

ஆக்கிராணம் பிருதிவியின் அம்சமானபடியினாலே பிருதிவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை யறியும்.

இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியினாலே ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்க அறியாது. அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினது கொண்டு அஃது ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்து விஷயத்தையும் அறியும். இந்தச் சத்துவகுணத்தி லுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் சாத்வீக அம்சமானபடியினாலே ஞானசாதனமாயின.

பிராணதிவாயுவின் தன்மையைக் கூறல்.

10. இன்னும் ஐந்து பூதத்தினுடைய இராஜதாம் சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்களாம்.

இவற்றுள், வியானவாயு ஆகாசத்தின் அம்சமான படியினாலே ஆகாசத்தைப்போல் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்.

பிராணவாயு வாயுவின் அம்சமானபடியினாலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசியாதி பரியந்தம் அடையும்.

அபானவாயு அக்கினியின் அம்சமானபடியினாலே அக்கினியைப்போல் சாடராக்கினியாக உஷ்ணித்துக் கொண்டு குதத்தைப்பற்றி நின்று, உண்ட அன்னபானாதி களை ஜீரணிப்பிக்கும்.

சமானவாயு அப்புவின அம்சமானபடியினாலே சரீர நடுவான நாபித்தானத்தில் நின்று, உண்ட அன்னபானாதி ரசங்களைச்சகல நாடிகளிலும் அப்புவைப்போல் இழுக்கும்.

உதானவாயு பிருதிவியின் அம்சமானபடியினாலே கண்டத்தைப்பற்றிப் பிருதிவியைப்போல் கடினமாக நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடையும்.

இந்தப் பஞ்ச வாயுக்களையுமன்றி வார்திபண்ணி வைக்கின்றவன் நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்மச்செய்கின்றவன் கிரிகரென்றும், கொட்டாவி கொள்ளச்செய்கின்றவன் தேவ தத்தென்றும், வீங்குவிக்கின்றவன் தனஞ்சயனென்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர்.

இந்த ஐந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியினாலே வேறல்ல.

கன்மேந்திரியத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

11. இன்னும் ஆகாசமுதற் பஞ்சபூதங்களினுடைய இராஜதாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கன்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இவற்றுள், ஆகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும்; வாயுன்னிடமாகப் பாணி இடுதல் ஏற்றல் செய்யும்; அக் கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும்; அப்புன்னிடமாகப் பாயுரு மல சலாதிகளை வெளியிலே தள்ளும்; பிருதிவியினிடமாக உபத்தம் சுகத்தைப் பண்ணும்.

இவ்வைந்தும் தனித்தனியே இருத்தலால் வேறு தொழில் செய்யமாட்டா. விபானாதி வாயுக்கள் ஐந்து மாத்திரையு மொன்றுக்க் கூடினது கொண்டு கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினாலும் ஐந்து தொழில்களையுஞ்செய்து முடிக்கும். இந்த வாயுக்க னீந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகப்பத்தம் இராசதாம்சமான படியினால் கிரியா சாதன மாயின.

சூட்சுமசரீரத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

12. அந்தக்கரணம் ௫-ம், ஞானேந்திரியம் ௫-ம், வாயுக்கள் ௫-ம், கன்மேந்திரியம் ௫-ம், ஆக ௨௦ தத்துவமும் சூட்சுமசரீர மென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூட்சுமசரீரம் மாயாப் பிரதிபிம்பமான ஈசுவரனால் அவித்தை யாப் பிரதி பிம்பரா யிருக்கின்ற சீவர்கள் அனைகராகையால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்றாகச் சிருட்டித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது பஞ்சபூதங்

கனின் சாத்வீகாம்சமும், இராசதாம்சமும் செலவழிந்தன; தாமதகுண ஃமாத்திரம் சேடித்தது. இப்படி ரூட்சம சரீர கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

தூலபூதத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

13. இனித் தூலபூத உற்பத்தி சொல்லுகிறோம். அஃ தெங்ஙனமெனின்:-மிஞ்சின தமோம்சமாயிருக்கின்ற ஐந்த பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டிரண்டாகப்பகுத்து, முதற்பாதி ஐந்தனுள் ஒவ்வொன்றையும் நந்நான்காகப் பகுத்து, இரண்டாம் பாதி ஐந்தனுள் தன் அம்சத்(பாகம்) துடனே கூட்டாமல் மற்ற நான்கு பூதத்துடனும் அரைக் கால் அரைக்கால் மாத்திரையாக (ஒன்றி லெட்டிலொரு பாகம்)க்கொடுக்கிறது பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்..

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய நான்கு குணமும் வியாப்பியமான (வெளிப்படாதடங்கி யிருக்கின்ற) படியினால் அதிருசியமாய்ப் (இந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாது) போக நிஜகுணமாகிய சப்தமும், வாயுவிலே ரூப ரச கந்தமாகிய மூன்றுகுணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரண குணமாகிய சப்தமும் நிஜகுணமாகிய பரிசமும், அக்கினியிலே ரச கந்தமாகிய இரண்டு குணமும் வியாப்பியமான படியினால் அதிருசிய மாய்ப் போகக் காரண குணமாகிய சப்த பரிசமும் நிஜ குணமாகிய ரூபமும், அப்புவிளே கந்தகுணம் வியாப்பிய மானபடியினால் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுண மாகிய சப்த பரிச ரூபமும் நிஜகுணமாகிய ரசமும், பிருதி

கிமிலே காரணகுணமாகிய சப்த பரிச ரூப ரசமும் நிஜ குணமாகிய கந்தமும் தோன்றின.

தூலசரீரத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

14. சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்கள் பிறந்தாப்போலப் பஞ்சிகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச் சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் பிறந்தன.

15. இவற்றுள், ஆறுதத்துவமாவன எவை எனில்: சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சநாயு, அத்தி, மச்சை என்பனவாம்.

நால்வகைத் தோற்றமாவன எவை எனில்:—சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உத்பிசம் என்பனவாம்.

மூவகைச் சாதியாவன எவை எனின்:—இகலோக பரலோக புத்தி (இவ்வுலகத்தி னியல்பையும் சுவர்க்கத்தி னியல்பையும் ஆராய்ந்தறியும் மனவுணர்ச்சி) இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாநுடசரீரம் உத்தமஜாதி. பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு பட்சி முதலானவை மத்திமஜாதி. இவ்விரண்டு லோகத்துப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரங் கொடி செடி முதலியன அத்தமஜாதி. இப்படிப்பிருதினி தத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி வாயு, ஆகாச மெனப்பட்ட தத்துவங்களிலும் நிரைநிரையே (முறைமுறையே) இருக்கின்ற பிதிர்லோக, தெய்வ லோக, யட்சகந்தருவலோக, சித்தர் லோகங்களிற்கேன்று கிற நட்சத்திரம் சந்திரன் முதலான பிதிர்க்கள், சூரியன் முதலான தேவதைகள், கந்தருவர், சித்தர் என்னப்பட்ட வர்களெல்லாம் உத்தமஜாதி. காமதேனு, அபிராவதம்,

அன்னம், கருடன் முதலாயின மத்திமஜாதி. கற்பகவிருட்சம், பாரிசாத முதலாயின அதமஜாதி.

கோசத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

16. இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமய கோசமாம். சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசமாயிருக்கும். அஃதென்னென மெனின்:—பிராணவாயுவும் கன்மேந்திரியமுங் கூடிப் பிராணமயகோசமாம். மனமும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி மனோமயகோசமாம். புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். காரண சரீரமே ஆனந்தமயகோசமாம். இப்படிப் பஞ்சகோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

தூலசரீரத்தில் சூட்சுமசரீரமிருக்கும் வகையைக்கூறல்.

17. ஆறுதத்துவமா யிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலே இருபது தத்துவமா யிருக்கின்ற சூட்சுமசரீர மிருக்கின்ற தெப்படியெனின்:—

கன்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும் ஞானேந்திரியங்களுள் சிந்துவையும் வாயிலிருக்கும்; வாயுக்களுள் உதானவாயுவும் அந்தக்கரணத்துள் மனமும் கண்டத்திலிருக்கும்; பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்திலிருக்கும்; சமானவாயுவும் சித்தமும் நாடியிலிருக்கும்; அபானவாயுவும் பாயுருவங் குதத்திலிருக்கும்; வியானவாயுவும் துவக்கும் அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்; உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழிநுனியிலே சட்சு இந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்திர இந்திரியமும், மூக்கு நுனியிலே ஆக்கிராண இந்திரியமும் கழுத்துக்குமேல் தனித்தனியே இருக்கும். கழுத்துக்குக் கீழே கை கால் குய்யங்களில் பாணிபாதம் உபஸ்தமென்னு மூன்றுத் தனித்தனியே இருக்கும். இப்படி ஸ்தூலசரீர தத்துவம் கூ-ம், அதிற் குடி

புகுந்த சூட்சுமரீர தத்துவம் உ-ம் ஆகத் தத்துவம் உ-ம் பஞ்சபூதத்தின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப் பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

ஜீவபரியாய நாமமும் பிரஹ்மபரியாய நாமமுங் கூறல்.

18. காரண சரீரத்தோடு சிதாபாசன் ஜாக்கிரத்திலே இந்த (தூலசரீரதத்துவம் ஆறு, சூக்ஞமசரீரதத்துவம் இரு பது) இருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கலந்துகின்றபோது விசுவனென்றும் வியவகாரிக ஜீவனென்றும் சொல்லப்படும்.

சொர்ப்பனத்திலே தூலசரீரத்தைக் கைவிட்டு அந் தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைஜசனென்றும் பிராதிபாசிக ஜீவனென்றும் சொப்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுழுத்தியிலே காரியசரீரதத்துவம் இருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரண சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தி இருக் கும்போது பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திக ஜீவனென் றும் சொல்லப்படும்.

பிரஹ்மசைதன்னியம் ஜாக்கிரத்திற்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போது ஜீவாத்மாவென்றும், சொப்பனத்திற்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத் திக்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும், அவஸ்தாத்திரய (ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியென்னு மூன்றற்கும்) சாட்சியா யிருக்கும்போது ஏனாத்மா என் றும், கூடஸ்தன் என்றும் சொல்லப்படும்.

இப்படி ஜீவனுக்கு மூன்று சரீரமும், மூன்றவஸ்தை யுஞ் சொல்லப்பட்டன.

ஈசுவரனது சரீராதிகளைக் கூறல்.

19. இனி ஈசுவரனுக்கு (ஸ்தூல சூட்சும காரண மென்னும்) மூன்று சரீரமும், (ஜாக்கிர சொப்பன சுழத்தி என்னும்) மூன்றவஸ்தையும் சொல்லப் படுகின்றன. லோககற்பனையா (உலகவியவகாரமா) கத் தோற்றுக்கின்ற ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களும் அவற்றில் தோன்றின மூன்று ஜாதியாயிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீர சமஷ்டியுங் கூடியது ஈசுவர ஸ்தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

இதனு (ஸ்தூலசரீரத்து)டனே கூடி ஜாக்கிராவஸ்தையைப் பொருந்தி இருக்கின்ற ஈசுவரன் வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் (ஸ்தூலசரீர சமஷ்டிக்கும் ஜாக்கிராவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமா யிருக்கின்ற சைதன்யம் பீரஹ்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சூட்சும பூதங்களைந்தும் அவற்றில் தோன்றின சூட்சும சரீர சமஷ்டியும் கூடியது ஈசுவரசூட்சும சரீரமென்றும் இரணியகர்ப்பமென்றும் சொல்லப்படும்.

இத (சூட்சும சரீரத்தி)னுடனேகூடிச் சொப்பனாவஸ்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஈசுவரன் சூத்திராத்மா வென்றும், இந்த இருவகைக்கும் (சூட்சும சரீரத்திற்கும் சொப்பனாவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமா யிருக்கின்ற சைதன்யம் விஷ்ணு (வியாபகமா யிருப்பவன்) என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இந்த ஸ்தூல சூட்சும மிரண்டின் வாசனை (ஸ்தூல சூட்சும பூதங்களை வெளிப்படுத்தற்குரிய காரணத்தன்மை) யுடனே கூடிய மாயை ஈசுவர காரணசரீரமென்றும், அவ் வியாகிருத மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இத (காரணசீரத்தி) னுடனே கூடிச் சமுத்தியவஸ்
தையைப் பொருத்தியிருக்கின்ற ஈசுவரன் அந்தரிபாமி
என்றும், இந்த இருவகைக்கும் (காரண சீரத்திற்கும்
சமுத்தி யவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமாய் இருக்கின்ற
சைதன்யம் உருத்திர (சம்சாரரோகத்தை யொழிப்பவ)
னென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஜீவன் தன் மூன்றவஸ்தையிலுந் தன் மூன்று சீர்
மாய் இருக்கின்ற இருபத்தேழு (தூலசீரதத்துவம் 6,
சூட்சுமசீர தத்துவம் 20, காரணசீரதத்துவம் 1, ஆக 27)
தத்துவத்துடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றூப்போல
ஈசுவரனுந் தன் மூன்றவஸ்தையிலும் தன் மூன்று சீர்மாயி
ருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு (சமஷ்டி ஸ்தூலசீரதத்துவம்
6, சமஷ்டி சூட்சுமசீரதத்துவம் 20, இவற்றின் வாசனை
யுடன் கூடிய காரண சீர்மான மாயை 1, ஆகாயாதி பூதங்
கள் 5, ஆக 32) தத்துவத்துடனும் கலந்து நிற்பன்.

ஜீவசேதன முதலியவற்றின் வியாபகத்தைக் கூறல்.

20. ஆகைபினால், சிதாபாசன் தன் சீர்மாத்நிரமே
கலந்து நிற்பன்.

ஈசுவரன் தன்லுடைய சீர்மாகிய சகல சீரங்களோ
டும், சகல பிரபஞ்சங்களோடும் கலந்து நிற்பன். இந்த
இருவகைக்கும் (சிதாபாசனுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும்) சாட்சி
யாயிருக்கின்ற பிரஹ்மசைதன்யம் சகல சீரத்திலும்
சகல பிரபஞ்சத்திலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்
திக்கையும் அதிக்கிரமித்து (மீறி) எல்லையற்றிருக்கும்.

தத்துவ வியவகாரங்களைக் கூறல்.

21. ஜீவனுக்கு ஸ்தூலசீர வியவகாரத்திற்கு அன்ன
மயமான சட்கோசதத்துவம் 6; சூட்சும சீரதத்துவம் 20;

ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம்-5; ஆகத் தத்துவம் 31.

சூட்சுமசரீர வியவகாரத்திற்குச் சூட்சுமசரீரதத்துவம் 20; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம்-5; ஆகத் தத்துவம் 25.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 5.

ஜீவ வியவகாரத்திற்கு ஜீவன், ஈசுவரன், பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 3.

சாட்சி வியவகாரத்திற்குச் சாட்சி 1. ஈசுவரனுக்கு ஸ்தூலசரீர வியவகாரத்திற்குச் சமஷ்டி அன்னமயகோச தத்துவம் 6; சமஷ்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம் 20; சமஷ்டி ஜீவன், அவித்தை 2; ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம்-3; ஸ்தூலபூதம் 5; ஆகத் தத்துவம் 36. சூட்சுமசரீர வியவகாரத்திற்குச் சமஷ்டி சூட்சும சரீரதத்துவம் 20; சமஷ்டி ஜீவன், அவித்தை-2; சூட்சுமபூதம் 5; ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம்-3; ஆகத் தத்துவம் 30.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 3.

ஈசுவர வியவகாரத்திற்கு ஈசுவரன், பிரஹ்மம்-2.

பிரஹ்ம வியவகாரத்திற்குப் பிரஹ்மம் 1. .

இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம் 1; சட்கோச தத்துவம் 6; அந்தக்கரணம் 5; வாயு 5; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 22.

மனோராச்சிய (மனோவியாபார) வியவகாரத்திற்கு (உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும்) அந்தக்கரணம் 5; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 10.

இப்படித் தத்துவங்களின் தோற்றமும் (சிருஷ்டியும்) நிலையும் (ஸ்திதியும்) சொல்லப்பட்டன.

தத்துவங்களின் லயக்கிரமங் கூறல்.

22. இனித் தத்துவங்க ளொடுங்கும் (தத்தங் காரணங்களுள் அடங்குகின்ற) வழி சொல்லுகின்றோம். அஃதெவ்வனமெனின்:—

சகல ஜீவர்களிடத்திலு மிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்களினத்தும் தமக்காதாரமான ஸ்தூலபூதங்களிலே மடிந்து (முன்னிலைமை விட்டு) பூதமாத்நிரமாய் ஒடுங்கும். இந்த ஸ்தூலபூதங்களும் பஞ்சகரணம் (கலப்பு) விட்டுத்தன்மாத்நிரையான (சூட்சுமமான) தமோகுண பூதங்களாய் மிஞ்சும். அப்போது கேவலம் இரணியகர்ப்பாவஸ்தை(சூட்சும பூதங்களாய் இருக்கும் நிலை) என்று சொல்லப்படும். சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபதுங் கட்டு (நிலை) விட்டுப் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணமும் இரஜோகுணமுமாய் ஒடுங்கும். அஃதெவ்வனமெனின்:—

சகல பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்ற அகங்காரமும், ஆக்கிராமமும், உதானனும், உபத்தமும் பிருதிவியிலொடுங்கும். சித்தமும், சிவ்நவையும், சமானனும், பாயுருவும் அப்புவி லொடுங்கும். புத்தியும், சட்சுவும், அபானனும், பாதமும் அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும், துவக்கும், பிராணனும், பாணியும் வாயுவி லொடுங்கும். உள்ளமும், சரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும் ஆகாசத்தி

லொடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாம். இந்தச் சூட்சும பூதங்களுள், பிருதிவி அப்புவிற் கரைந் தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற் சுவறி (வற்றி) ஓடுங்கும். விளக்குப்போல அக்கினியும் வாயுவி லணைந் தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்தி லோய்ந் தொடுங்கும். ஆகாசமும் விட்சேபசத்தியி லொடுங்கும். ஆவரண சத்தியும் விட்சேப சத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோருண மாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலவித்தி லொடுங்கினுற்போல் இன்னுமொருசிருட்டிக்கு வித்தாகமாயையிலும் அவித்தையிலும் ஓடுங்கும். அந்த மாயையும் அவித்தையும் அதி துண்மையான (மிகவும் சூட்சுமமான) மூலப்பிரகிருதி என்று சொல்லப்படும் விந்துதத்துவத்தி லொடுங்கும். அந்த விந்துவும் பாம்பென்கிறபெயர் போய்ப் பழுதையாய் (கயிறாய்)க் கண்டாற்போலத் தனக்கதிட்டானமானபிரஹ்மசைதன்ய மாத்திரமாய் ஓடுங்கும். இப்படிப் பொய் எல்லாம் (தேகாதிப் பிரபஞ்ச மெல்லாம்) மெய்ப்பொரு ளொன்றாகக் கண்டு அதுவே சபாவசித்தமாய் (நிசமாய்) இருக்கின்ற தன் வடிவென (தனது நிஜவடிவென)க் கண்டு தெளிந்து கவலை : (தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தா லுண்டாகின்ற வருத்தம்) கெட்டிருக்கின்றவனே ஜீவன் முத்தன். இப்ப டித் தத்துவங்களின் ஓடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

தத்துவ வகையைக் கூறல்.

23. இப்படித் தோன்றி ஓடுங்குகின்ற தத்துவம் 36. அஃதெவ்வனெனின்:—பூதம் 5, ஸ்தூலசரீர தத்துவம் 6, சூட்சுமசரீரதத்துவம் 20, காரணசரீரமான மாயை அவித்தை 2, இவற்றிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் ஜீவன் 2, இவற்றிற்கெல்லாம் அதிட்டான சைதன்னியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மம் 1, ஆகத் தத்துவம் 36.

பொதுத்தத்துவ மின்னதேன்றும்
சிறப்புத்தத்துவ மின்னதேன்றும் கூறல்.

24. இவற்றுள்: பூதம் 5, மாயை 1, மாயாப் பிரதி
பிம்பரான சகவரன் 1, பிரஹ்மம் 1, ஆக இந்த எட்டும்
சகல பிராணிகளாலும் சமுதாயமாக (பொதுவாக) அதுப
விக்கப்படும். ஏனைய இருபத்தெட்டும் அந்தந்தப் பிராணி
களால் பிரதக்காக (வெவ்வேறாக) அதுபவிக்கப்படும். அஃ
தெங்ஙனெனின்:—பிருதிவி தத்துவம் ஒன்று இறக்கில்
யாவருக்கும் ஆகாரமில்லை; மழை மறுக்கில் யாவருக்குஞ்
சலமில்லை; தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகம் (உணவுப்பொருள்
கள் உண்ணுதற்குப் பக்குவமாதல்) இல்லை; வாயுவியக்க
மில்லாவிட்டால் வாடை (வாடைக்காற்று) தென்றல்
(தென்றற்காற்று) இல்லை; ஆகாச மிறக்கில் ஒருவருக்கும்
அவகாசம் (இட) மில்லை. மாயையும் மாயாப்பிரதிபிம்பரு
மிறக்கிற் சகல சமயத்திற்குந் தெய்வ மில்லை; பிரஹ்ம
மில்லையாயின் ஒருவருக்கும் அறிவில்லை. ஆகையால் இந்த
எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயமாம். பிரதக் கெங்ஙனெ
னின் (தனித்தனியா யதுபவித்தற் குரியவை என்பது
எப்படி என்று):—ஒருவனுக்கு ஸ்தூலசரீர மிறக்கில்
யாவருக்கும் ஸ்தூலசரீரம் இறவாதபடியினாலும், சூட்சும
சரீரத்தி லொருவனுக்கு அங்கவைகல்லியம் (உறுப்புக்கு
றைவு) வந்தால் யாவருக்கும் வராதபடியினாலும், முத்
தராயிருக்கின்ற சகர் வாமதேவர் முதலானோருக்கு அவித்
தையும் ஜீவனு மிறந்தபோயிருக்க மற்றையோருக் கெல்
லாம் அவித்தையும் ஜீவனு மிறவாதபடியினாலும், இந்த
இருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் ஒவ்வொருவனுக்கும் பிரதக்
(தனித்தனியனுபவம்) கென்பதிற் சந்தேகமே இல்லை.

முப்பத்தாறந் தத்துவம் ஆத்மவடிவ சிவம் என்பதை
விளங்கக் கூறல்.

25. இந்தத் தத்துவம் முப்பத்தாறனுள், எப்போதுந் தானாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் 1, எப்போதுந் தனக் கன்னியமாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் 7, தானாக வும் தனக்கு அன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிற தத்து வம் 28. அஃதென்னெனின்:—அவஸ்தாத்திரய சாட்சியா யிருக்கின்ற பிரஹ்மசைதன்னியம் எல்லா அவஸ்தைகளி லும் தானாகவே விளங்குகையினாலும் மற்ற தத்துவங்கள் போலத் தனக்கு அந்நியமாக விளங்காமையினாலும் பிரஹ் மசைதன்ய மொன்றுமே தானாய் இருக்கின்றது. பஞ்ச பூதம், மாயை, மாயாப் பிரதிபிம்பரென்னு யிவ்வேழின் தொழிலான வெட்டு, குத்து, உழவு, (ஈசவரனுடைய கிருத் தியமான) பஞ்சகிருத்தியம், தசாவதார முதலானவை ஒருகாலுந் தன்னுடைய தொழில்களாகக் காணப்படாமை யின் இந்த ஏழு தத்துவமுந் தனக்கு அன்னியமே அல் லாமல் தானாகமாட்டா. மற்ற இருபத்தெட்டுத் தத்துவங் களுள், நான் பிராமணன், நான் கூடித்திரியன், நான் வைசி யன், நான் சூத்திரன், நான் பிரஹ்மசாரி (ஆசிரியனிடத் தோதி வீரதங்காத்து விவாகமின்றி யிருப்பவன்), நான் கிருகஸ்தன் (இல்லறத்தில் வருவாது மனையாளோடு கூடி வாழ்பவன்), நான் வானப்பிரஸ்தன் (இல்லறத்தை விட்டு மனையாளோடாயினும் தனித்தாயினும் வனத்திற் சென்று தவஞ் செய்பவன்), நான் சந்நியாசி (முற்றத் துறந்தவன்), நான் ஜுண், நான் பெண், நான் கரியன், நான் சிகப்பன், நான் கட்டையன், நான் நெட்டையன், நான் பருத்தேன், நான் இளைத்தேனென்று தானாக வழங்குகின்ற ஸ்தூல சரீர மாகிய ஆறு தத்துவமும்; மற்றொரு வேண்டியிலே தனக்குப்

புறம்பு(வேறு) பட்டு என் மாடு என் கன்றென்றாற்போல்
என் சரீரம் பருத்தது, என் சரீரம் இளைத்தது, என் மயிர்
நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாள் ஆயிற்று
என்று தான் வேறு ஸ்தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகின்ற
படியினாலும், நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன்,
போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன்,
புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்
திற்கு (கருப்பிற்கு) ஜீவித்தேனென்று தானாக வழங்கு
கின்ற சூட்சுமசரீர தத்துவம் இருபதாம்; மற்றொரு வேளை
யிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்வீடு, என்னுடமை என்
றாற்போல் என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு,
என்னை, என் கால், என் மனம், என் புத்தி, என் அகங்கா
ரம், என் சித்தம், என் பிராணனென்று தான் வேறு அவை
வேறாக வழங்குகின்றபடியினாலும், நான் அறியேன் அறி
வேனென்று தானாக வழங்குகின்ற அஞ்ஞானமுஞ் சிதா
பாசனம்; மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு
என் அஞ்ஞானம், என் ஜீவனென்று வழங்குகின்றபடியி
னாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் தானாகவும்
தனக்கு அன்னியமாகவும் வழங்கப்படுதல் சித்தம். இப்
படிச் சொன்ன குருவைப் பார்த்துச் சிஷ்யன் கேட்கும்
படி (விநாயகமாய்க் கேட்பதாவது) சுவாமி! இந்த
இருபத்தெட்டுத் தத்துவமுந் தானாஹ் சாட்சியைப்போல
ஒரு தன்மைபாகத் தோற்றவேண்டுமே அல்லாமற் பஞ்ச
பூதத்தைப்போலத் தனக்கன்னியமாகக் காணக் கணக்கி
(காரணம்)ல்லை. இந்த இருபத்தெட்டுத் தனக்கன்னியமே
யானா லெப்போதும் புறம்புபட்டே யிருக்கவேண்டு மல்
லாமல் தானாக வழங்கக் கணக்கில்லை. அவை தானுமாப்த்
தனக்கு அன்னியமுமா யிருக்குமென்பது இருட்டாதித்த

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை.

(இருட்டு வடிவ குரிய) நென்றற்போல் விருத்தமா மென்கிற சங்கைக்கு (ஆட்சேபத்திற்கு)க் குரு சொல்லுகிறார்: பரமார்த்தமா (உண்மையா) கத் தானென்கிற தொருவகையும் அத்தியாசத்தி (மயக்கத்தி) னாலே தானென்கின்ற தொருவகையும் ஆக இருவகையு முண்டு. சாட்சி சைதன்னியத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக் கன்னியமா யிருக்கின்ற இந்த இருபத் தெட்டையுந் தானென்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றற்போலவும் பழுதையைப் பாம்பென்றற்போலவும், புத்திர தாராதிகளைத் (பிள்ளை பெண்சாதி முதலானவர்களை) தானென்றற் போலவும் மயக்கமே அல்லாமல் உண்மை அல்ல; ஆகையினால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம் 7. இப்போது இப்படிப்பட்ட விவேகம் பண்ணின பிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம் 28. ஆக இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் அததற்குச் சொன்ன குணங் குறிக (சிறப்பியலென்னு மடையாளங்க) ளுடனே கூடக் காண்கின்ற அறிவு கடத்தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவத்தையுந் காண்கின்ற முப்பத்தாரூர் தத்துவமாகிய பேரறிவென்றுணர்ந்து அதுதானென்றறிந்து (தனதெதார்த்த வடிவமென் னுள்ளவாறு நிர்விகற்ப சமாதிவாயிலாய் அறிந்து) அதுதானே பிரஹ்மமென்று தெளிந்தவனே பிரஹ்ம தரிசனமுடைய ஜீவன் முத்தனென்று சொல்லப்படும்.

பந்த மோட்சங்களின் காரணத்தைக் கூறல்.

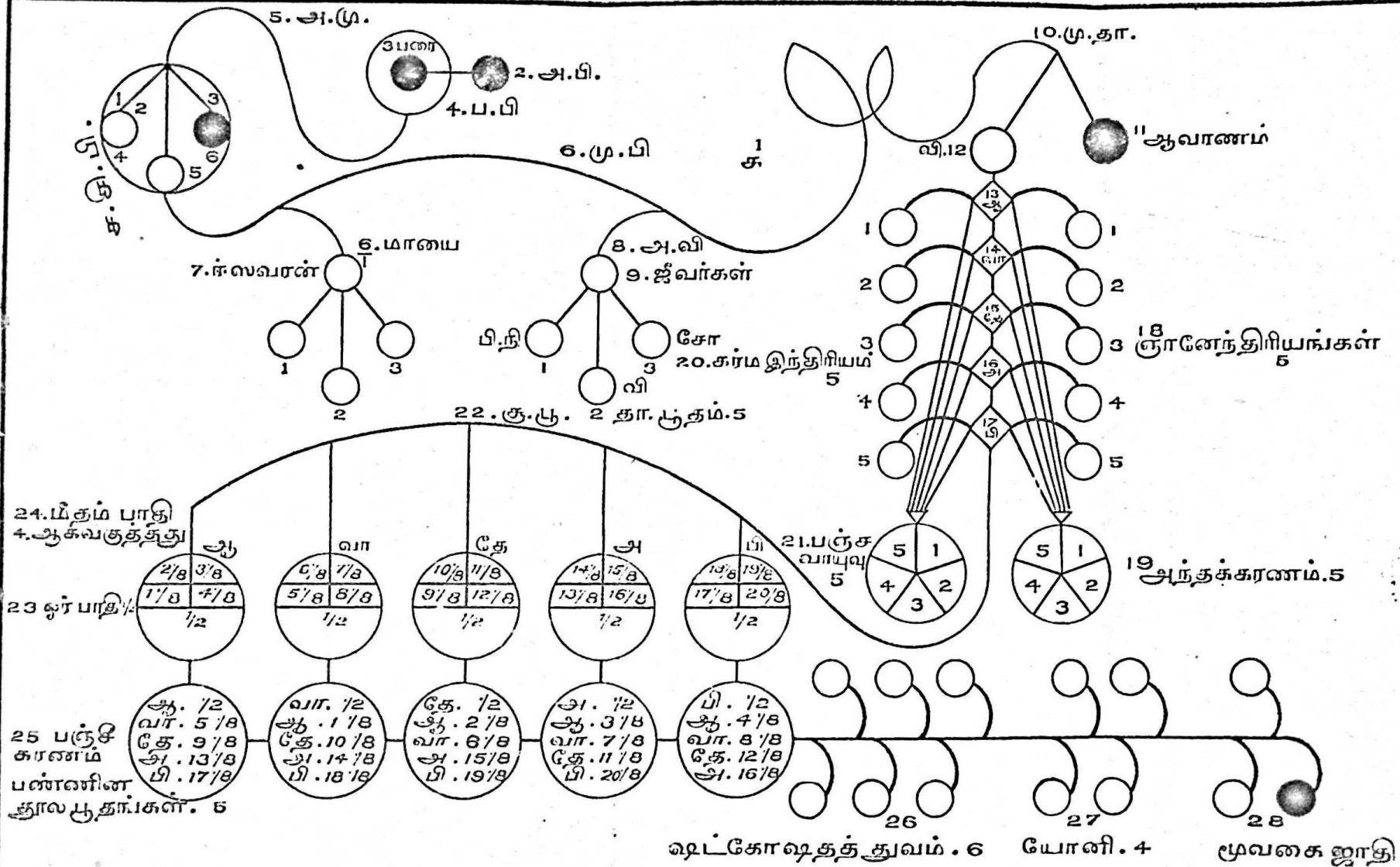
26. இப்படிப் பிரஹ்மமே தானென்றும், ஏனைய முப்பத்தைந்து தத்துவங்களுந் தனக் கன்னியமென்றும் பிரித்

தற்போத அவிவேகி (ஆத்மாத்ம விவேகமில்லாதமுடன்). அகங்காரக் கிரந்தியினாலே புத்திர தாராதிகள் தவிக்கின்றதை யான் தவிக்கின்றே எனன்னும் மூடத்தனம்போல் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையுந் தன் தொழிலென்று மயங்குகின்றபடியினால், இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட (சம்பாதிக்கப்பட்ட) புண்ணிய பாவங்களினுற் கட்டுப்பட்டு, அந்தக் கன்மத்தின்படியே ஜனன மரணாதி சம்சாரத்திலே அடிபடுகிறேனென்று மயங்குவன். பிரஹ்ம சைதன்ன்யமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்தும் தானல்லவென்றுத் தெளிந்தவிவேகியானவன் அங்காரக் கிரந்தியற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான் செய்யவில்லை என்றும், இந்த இருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை என்றும், திடப்படத் தேர் மயக்கமற் றிருக்கின்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுக் கன்ம மில்லாதபடியினால் ஜனனமரணாதி சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாகிப்பிரஹ்மமாத்திரமாகவே இருப்பன். இவனை ஜீவன்முத்த எனன்றும், திடப்பிரஞ்ஞனென்றும், அதிவர்ணச்சிரமியென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவத் பக்தனென்றும், பிராமணனென்றும் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. யாவரும் இந்தத் தத்துவத்தை விசாரம் பண்ணி மோகக்ஷ மடையக்கடவர்.

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை.

மு த் தி த் து.

10. மூ-தா—மூலப்பிர கிருதியின் தாமதகுணம்
 11. ஆவரணசத்தி
 12. விட்சேபசத்தி
 13. குட்சம ஆகாசம்
 14. ஷெ வாயு
 15. ஷெ தேயு
 16. ஷெ அப்பு
 17. ஷெ பிரிதிவு
- } குட்சம பூதங்கள்
18. ஷெ பூதங்களின் சாத்வீக குணங்களில் வியட்டி-
யில் உண்டான ஞானேந்திரியங்கள்—5
1—சுரோத்திரம்
2—தொக்கு
3—சட்சு
4—சிங்ஃவை
5—ஆக்கிராணம்
 19. ஷெ பூதங்களின் சாத்வீக குணங்களின் சமட்டி-
யில் உண்டான அந்தக்கரணம்—5
1—உள்ளம்
2—மனம்
3—புத்தி
4—சித்தம்
5—அகங்காரம்
 20. ஷெ பூதங்களின் ரஜோகுணங்களின் வியட்டியில்
உண்டான கர்மேந்திரியங்கள்—5
1—வாக்கு
2—பாணி
3—பாதம்
4—பாபுரு
5—உபத்தம்

21. ஷெ. பூதங்களின் ரஜோகுணங்களில் சமட்டியில் உண்டான வாயுக்கள்-5

1—ஸியானன்

2—பிராணன்

3—அபானன்

4—சமானன்

5—உதானன்

22. ஷெ. பூதங்களின் தாமதகுணம்சம்-5

ஆ—ஆகாசம்

வா—வாயு

தே—தேயு

அ—அப்பு

பி—பிரிதிவு

23. 'ஓர்பாதி $\frac{1}{2}$ ஷெ. பூதங்கள் ஐர்தில் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டுபாக மாக்கினதில் ஓர் பாதிகளுக்கு $\frac{1}{2}$ அடையாளம் இடப்பட்டிருக்கிறது.

24. மீதம்பாதி நான்காக வகுத்தது 1-முதல் 20-வரை லக்கம் இடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு லக்கத்தையும் அரைக்கால், அரைக்கால் பாகமாகத் தெரிந்துகொள்க.

25. பஞ்சிகரணம் பண்ணின தூலபூதங்கள் ஐந்து. "ஐந்து பூதமும் பத்தாக்கி அவைபாதி நந்நான் காக்கி, நந்துதன்பாதி விட்டு நாலொடு நாலுங் கூட்ட வந்தன தூலபூதம்" என்று கைவஸ்யம் கூறியபடியும், "தன்மாத்நிரைக னோந்தினையும் மோரோன்றிரண்டாய்ப் பகுத்தொன்றை, நன்

இலாக்கித் தன்பாதி மொழிந்த நாலினுடன்
கூட்டி, யின்னே மல்லாதவை நான்கி லியல்பிழ
கூட்டவானாதி, யின்னே தூலபூதமெனப் பிறக்கு
மெனவே பெயர்த் துரைத்தான்” என்ற பிரப
சுதைப் படியும் அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்க.

26. ஷட்கோசத்துவம், சர்மம், உதிரம், மாமிசம்
சகாயு, அத்தி, மச்சை ஆக-6.
27. நால்வகைத் தோற்றம்—சராயுசம், அண்டசம்,
சவேதசம், உற்பிசம் ஆக-4.
28. மூவகை ஜாதி—உத்தமம், மத்திமம்,
அதமம்-ஆக மூன்று ஜாதி.

விசார சாகரம் ஐந்தாவது தரங்கம் 241-வது
நம்பர் 2-வது பாரா.

பிரம விசாரத்தால் எதார்த்த ஞானம் உண்டாகாத
வனுக்கு லயசித்தனையின் பொருட்டும் உற்பத்திக்கிரமம்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கிரமத்தினால் உற்பத்தி
சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு விபர தக்கிரமத்தினால்
லயசித்தனை செய்பவேண்டும். அந்த லயசித்தனையால் அத்
வைதப் பிரஸ்ஸமத்தில் புத்தி ஸ்திரப்படுகிறது. அந்த லய
சித்தனைப் பிரகாரமே பஞ்சிகரணக்கிரமத்தில் வார்த்திகக்
காரண டேஸ்வராச்சாரியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

A. No. 18255

* இக்குறியுள்ளவை துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தவை.

• புதிய போதனா முறைப்படி எம்மால் வெளிவந்த
எலிமெண்டரி பாடசாலைக்குரிய புத்தகங்கள்.

நூதன பயிற்சிக் கணிதம் முதல் வகுப்பு	0—4—0
நூதன பயிற்சிக் கணிதம் இரண்டாம் வகுப்பு	0—4—0
நூதன பயிற்சிக் கணிதம் மூன்றாம் வகுப்பு	0—5—0
நூதன பயிற்சிக் கணிதம் நான்காம் வகுப்பு	0—8—0
இராஜாங்க முறைநூல் (வினாவும் விடையும்)	0—4—0
நேச்சர்ஸ்டடி (வினாவும் விடையும்)	0—4—0
சென்னை ராஜதானி பூகோளம் ஷே	0—4—0
* கதையும் பாட்டும் முதல் பாகம்	0—3—0
* ஷே இரண்டாம் பாகம்	0—3—0
* மதுரை ஜில்லா பூகோளம் (படங்களுடன்)	0—4—0
* இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஷே ஷே	0—4—0
* திருநெல்வேலி ஜில்லா ஷே ஷே	0—4—0
* புதிய முதற்பாட புத்தகம் { முன் பாலபாட } மாக இருந்தது	0—2—0
* ஷே இரண்டாம்பாட புத்தகம் [முன் 1-வது]	0—3—0
ஷே மூன்றாம்பாட புத்தகம் [முன் 2-வது]	0—3—0
ஷே நான்காம்பாட புத்தகம் [முன் 3-வது]	0—4—0
இல்லாண்மை பெண்களுக்குரியது	0—4—0
* எக்ஸெல்ஸியர் இங்கிலிஷ் பஸ்ட் ரீடர்	0—2—6
* இராணி மங்கம்மாள் சரித்திரம்	0—1—0
* திருமலைநாயக்கர் சரித்திரம்	0—2—0

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்,

புக்ஸெல்லர், பப்ளிஷர் & சுவர்ன்மெண்ட் பதிப்புகளின் ஏஜண்ட்,
புதுமண்டபம், மதுரை.